

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantai: MH, NI

Kitos apeliacinio proceso šalys: OJ, Novo Banco SA

Rezoliucinė dalis

2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/848 dėl nemokumo bylų 3 straipsnio 1 dalies pirmą ir ketvirtą pastraipus turi būti aiškinamos taip, kad jose numatyta prezumpcija dėl tarptautinės jurisdikcijos išskirti nemokumo bylą nustatymo, pagal kurią fizinio asmens, nevykdančio savarankiškos ūkinės komercinės ar profesinės veiklos, pagrindinių interesų vieta yra jo įprasta gyvenamoji vieta, nėra paneigiama vien dėl to, kad vienintelis šio asmens nekilnojamas turtas yra ne įprastos gyvenamosios vietos valstybėje narėje.

(¹) OL C 206, 2019 6 17.

2020 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) WWF Italia o.n.l.u.s. ir kt. / Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Byla C-411/19) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Aplinka – Direktyva 92/43/EEB – 6 straipsnis – Natūralių buveinių ir laukinės faunos ir floros apsauga – Specialios saugomos teritorijos – Kelio atkarpos tiesimas – Šio projekto poveikio atitinkamai specialiai saugomai teritorijai vertinimas – Leidimas – Imperatyvūs viršesnio viešojo intereso pagrindai)

(2020/C 297/22)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC ir kt.

Kitos administracinio proceso šalys: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Rezoliucinė dalis

- 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos 6 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, dėl imperatyvių viršesnio viešojo intereso pagrindų leidžiantys tęsti plano ar projekto, kurio poveikio specialiai saugomai teritorijai negalima sušvelninti ir dėl kurio kompetentinga valdžios institucija jau pateikė neigiamą nuomonę, patvirtinimo procedūrą, nebent yra alternatyvus sprendimas, sukeltantis mažiau kliūčių nagrinėjamos teritorijos vientisumui, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- Kai pagal Direktyvos 92/43 6 straipsnio 3 dalį plano ar projekto poveikis specialiai saugomai teritorijai buvo įvertintas nepalankiai, o atitinkama valstybė narė pagal šio straipsnio 4 dalį vis dėlto nusprendė jį įgyvendinti dėl imperatyvių viršesnio viešojo intereso pagrindų, šios direktyvos 6 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiami nacionalinės teisės aktai, leidžiantys šį planą ar šį projektą papildyti jo poveikio šiai teritorijai švelninimo priemonėmis po šio plano ar projekto nepalankaus įvertinimo pagal šios straipsnio 3 dalį ir iki jo galutinio priėmimo pagal šio straipsnio 4 dalį ir leidžiantys tęsti minėto poveikio vertinimą. Tačiau pagal Direktyvos 92/43 6 straipsnį tokiu pačiu atveju nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, leidžiantys tame pačiame sprendime nustatyti kompensacines priemones, su sąlyga, kad įvykdytos ir kitos šios direktyvos 6 straipsnio 4 dalies įgyvendinimo sąlygos.

3. Direktyva 92/43 turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, numatantys, kad pareiškėjas atlieka nagrinėjamo plano ar projekto poveikio atitinkamai specialiai saugomai teritorijai studiją, kuria remdamasi kompetentinga institucija atlieka šio poveikio vertinimą. Tačiau pagal šią direktyvą draudžiami nacionalinės teisės aktai, leidžiantys įpareigoti pareiškėją į galutinį planą ar projektą įtraukti kraštovaizdžio ir aplinkosaugos pobūdžio reikalavimus, pastabas ir rekomendacijas, kompetentingai institucijai jį jau įvertinus neigiamai, jeigu taip pakeisto plano ar projekto ši institucija neturi iš naujo vertinti.
4. Direktyva 92/43 turi būti aiškinama taip, kad nors joje valstybėms narėms pavesta paskirti instituciją, kompetentingą įvertinti plano ar projekto poveikį specialiai saugomai teritorijai laikantis Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatytų kriterijų, pagal šią direktyvą vis dėlto draudžiama, kad bet kuri institucija tęstų arba pildytų šį vertinimą, kai jis jau atliktas.

(¹) OL C 328, 2019 9 30.

2020 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (*Curtea de Apel București* (Rumunija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Cabinet de avocat UR / Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK*

(Byla C-424/19) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Direktyva 2006/112/EB – Pridėtinės vertės mokestis (PVM) – 9 straipsnio 1 dalis – Sąvoka „apmokestinamasis asmuo“ – Asmuo, kuris verčiasi advokato profesine veikla – Galutinis teismo sprendimas – „Res judicata“ galios principas – Šio principo taikymo sritis tuo atveju, kai tas sprendimas nesuderinamas su Sąjungos teise)

(2020/C 297/23)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Curtea de Apel București

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja ir apeliantė: *Cabinet de avocat UR*

Atsakovai ir kitos apeliacinio proceso šalys: *Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK*

Rezoliucinė dalis

1. 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 9 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad asmuo, kuris verčiasi advokato profesine veikla, turi būti laikomas „apmokestinamuoju asmeniu“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
2. Sąjungos teisė turi būti aiškinama taip, kad pagal ją ginčą dėl pridėtinės vertės mokesčio (PVM) nagrinėjamam nacionaliniam teismui draudžiama taikyti *res judicata* galios principą, kai šis ginčas susijęs ne su tuo pačiu mokestiniu laikotarpiu, kaip nagrinėtas byloje, kurioje priimtas tokią galią įgijęs sprendimas, kai ginčo dalykas ne tas pats kaip aname ginče ir kai šio principo taikymas yra kliūtis šiam teismui atsižvelgti į Sąjungos teisės aktus PVM srityje.

(¹) OL C 288, 2019 8 26.